

11 DE SETEMBRE

Crònica d'una decadència

Fa uns anys. Onze de setembre. Les vuit del matí. Senyera, barretina, llaços, polseres, el pal de la pancarta col·lectiva, radio connectada... a veure quants som?

Em trobo amb el grup al bar de la cantonada. Poca gent encara i els més pessimistes ja diuen que piquem en ferro fred. Encara no hem acabat d'esmorzar el carrer és un riu de barres vermelles. Els més pessimistes diuen que aquesta vegada sí, que serem lliures.

El grup es troba amb un altre grup i després ens unim a un tercer grup que ja s'havia trobat amb un altre grup. Sols no ens hi trobaran. Costa caminar. Falten tres hores per l'inici de la manifestació però un esbojarrat de comarques llença un primer crit. Tots ens hi afegim. Ja no pararem de cridar fins després de sopar. Catalunya

afònica.

Malgrat anar sempre junts, cadascú té la seva anècdota. En especial quan hem vist a la policia acollonida. Les coses que els hi hem dit.

Ball de xifres, un milió, tres-cents

mil... Mai pots fiar-te de les notícies castellanes. Tres cents mil, jà!

10 de setembre d'aquest any. Acabo de recordar que demà es festa, de conya, podré dormir fins tard i si fa bo, aniré a la platja amb la Iolanda.

Jo.

MIRA QUE EN FA D'ANYS

Tornada a l'escola

Mira si n'ha passat de temps des que els grecs es van inventar això d'anar a escola, doncs res, cada any és com si comencéssim per primera vegada. Mateixos problemes, mateixes queixes, mateixos nens malcriats per pares i mares malcriadors...

La natalitat baixa, hi ha menys nens escolaritzats i més professors però segueixen faltant mestres. (?)

Els centres escolars s'enduen bona part del pressupost nacional però segueixen les goteres, les calors, les fredors i els mòduls de formigó.

S'ha treballat molt durant l'estiu per decidir el programa però a hores d'ara encara no se sap si els nens podran dur mòbil o Tablet o una tele de menjador.

Els mestres continuen entossudits a

tenir un sostre on passar les nits corregint exàmens però la informàtica escolar els segueix obligant a agafar un avió per anar a classe. Els que viuen a Barcelona els envien a Tarragona i als tarragonins els porten cap a Barcelona. Fantàstic. Intel·ligència artificial.

Desgavell assegurat. Vagues assegurades. Representants escolars amb vocabulari de bàsica. Pares reclamant el que sigui.

Sortosament una bona notícia. El Corte Inglés per un euro i escaig, folrarà els llibres de text. Un dels moments de més unió familiar com es folrà un llibre, a fer punyetes.

Sort que ja he acabat primària.